

За останні 24 години

- 08:00 **Екскмер Олешек: Люди живуть фактично серед окопів – без їжі, світла та газу** 📄
- 08:00 **Логістичний глухий кут: як Україна перетворює «сакральний» Крим на важкий тягар для Росії** 📄
- 07:44 Поліція спростувала чутки про «розбірки з ТЦК» у Києві і розповіла деталі погоні за порушником
- 07:12 У Харкові через повторний удар окупантів загинули п'ятеро рятувальників ДСНС 📄
- 07:00 **Пенсійні новини-2026: до чого готуватися майбутнім пенсіонерам**

ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

Головна / Події

Екскмер Олешек: Люди живуть фактично серед окопів – без їжі, світла та газу

ГАННА МИЩИЩИН 15 червня 08:00

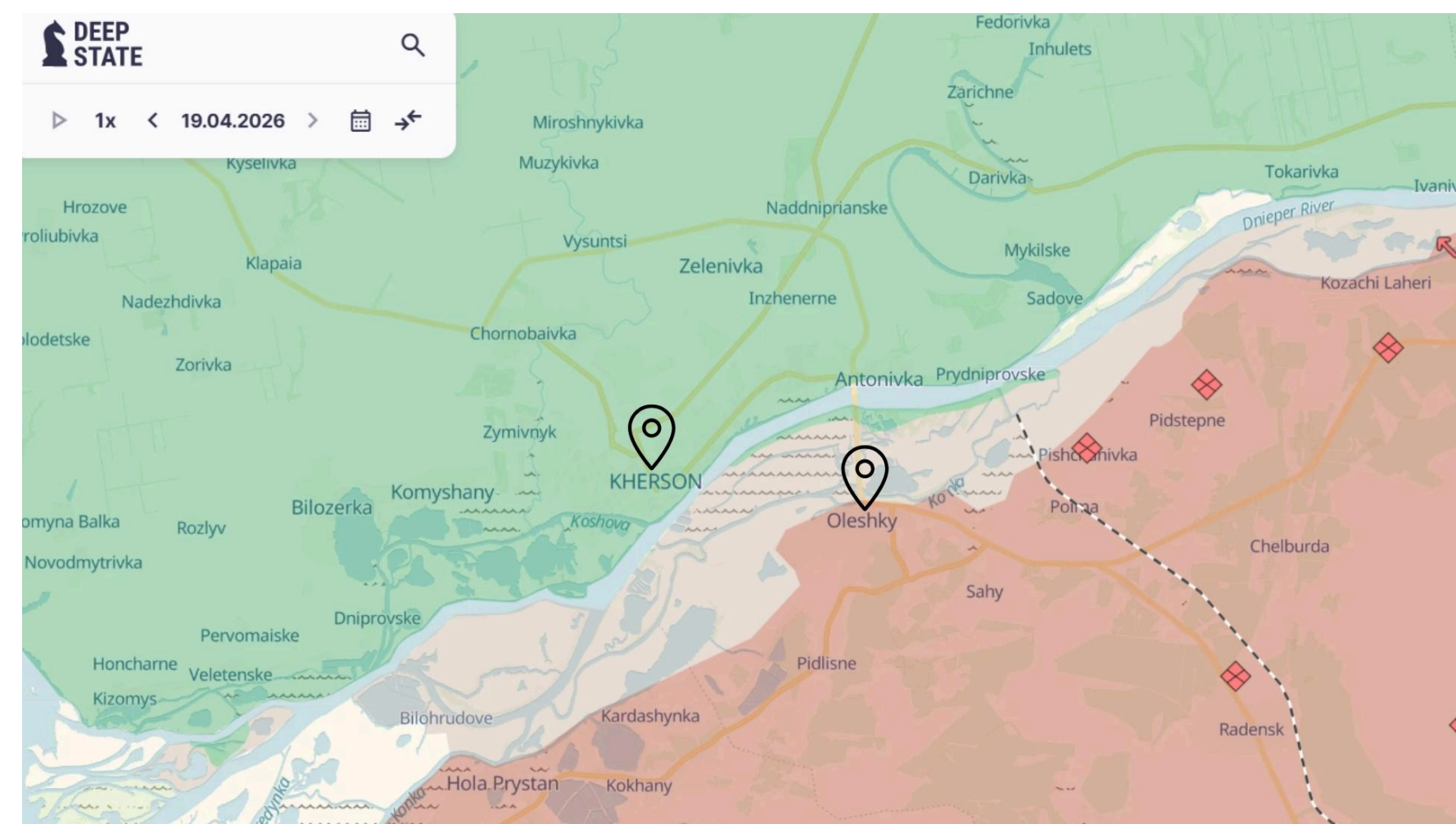
Дорогу в окуповані з перших днів повномасштабної війни Олешки на лівобережжі Херсонщини зараз називають не інакше як дорогою смертю. Суцільне мінування, щільні артилерійські обстріли та цілодобове полювання FPV-дронів не залишають шансів доставити місцевим жителям ні їжу, ні медикаменти. Час від часу серед волонтерів знаходяться відчайдушні сміливці, але плата за цей ризик надто висока: вони гинуть, підриваючись на мінах і від ударів безпілотників.

Місто опинилося у повній ізоляції на лінії вогню. Що відбувається в Олешках сьогодні, журналістці *Коротко про* розповів *колишній мер Євген Рищук* і місцеві жителі, які виїхали з окупації.

«На кону ваші життя, а не кішок та собак»

- Я не очолюю місто вже чотири роки, але про ситуацію там знаю від земляків, - розповідає Євген Рищук. - Відбувається саме те, про що я попереджав із перших днів, коли казав: виїжджайте, люди добрі, нічого доброго там не буде. Волонтери, які до останнього вивозили людей, ділилися зі мною різними фактами. Буває, замовляють евакуацію десять людей. Волонтери знаходять гроші на бензин, ризикуючи життям, приганяють мікроавтобус - а виходять лише двоє. Інші кажуть: «Ми ще почекаємо». Або ставлять умови: «Якщо їдемо, то заберіть мою козу, собак, котів». Люди до кінця не усвідомлюють, що на кону стоять їхні життя, а не свійських тварин. Це жахливий вибір, але його треба зробити. Ідуть жорстокі бої, цивільні живуть фактично посеред окопів.

Довезти продукти туди неможливо. І справа не тільки в замінованих шляхах, а й у тому, що по дорогах б'ють прицільно. Сміливці, які готові йти на цей вірний ризик, майже не залишилися. Ті групи волонтерів чи місцевих, які намагалися прорватися самостійно, частково гинули, інші поверталися із пораненнями. Тих, хто повернувся і не постраждалих, практично немає.

Олешки – місто-супутник Херсона. Фото: deepstatemap.live

Куля не вміє огинати цивільних

- Дороги зараз буквально посипані мінами-пастками. Це можуть бути замасковані пластикові трубочки, дитячі іграшки, ручки, - розповідає один із місцевих мешканців, що виїхали. - На них регулярно підриваються і волонтери, і ті, хто лишився. Боєприпаси розкидають обидві сторони - триває війна. А куля не може летіти лише у ворога, а цивільних огинати. Олешки зараз – це не та територія, де фізично не можна жити.

Востаннє доставити туди продукти вдалося у травні. Спроби прорватися у Олешки у червні завершилися безрезультатно.

- Окупанти могли б допомогти місцевим із продовольством, якби мали хоч якесь бажання. Але для росіян Олешки - це передова лінія бойових зіткнень. Доля мирного населення їм байдужа, - веде далі наш співрозмовник. - Та вони й прийшли сюди не для порятунку людей.

Загинули так і залишаються лежати на вулицях, бо ховати їх нема кому. Усі комунальні служби у місті давно припинили існування. Не працює нічого.

- Хто поїде туди везти їжу під безперервним вогнем? - зазначає Євген Рищук. - Від міста живого місця не лишилося, все розбито на мотлох. Летять снаряди, роються дрони. Де Червоний Хрест, де ООН, де міжнародні гуманітарні місії? У місті давно немає світла, ні газу, ні медикаментів. Єдине, що лишилося - це вода. Це переважно приватний сектор, у багатьох дворах є власні свердловини.

Без документів та майбутнього: у місті залишаються діти

За непідтвердженими даними, в Олешках досі виживають від тисячі до півтори тисячі осіб (до війни населення становило близько 25 тисч.). Серед заручників війни залишаються сім'ї з дітьми.

- Ще пів року тому, коли волонтери пробивалися за конкретними заявками, люди в останній момент відмовлялися сідати в машину: «Ще поживу», - згадує один із евакуйованих. - Був випадок, коли бус приїхав одразу після Нового року, а люди не захотіли їхати, бо «голова після свята болить». Кожен робить вибір сам. Ситуації різні: хтось там народився та хоче померти на своїй землі, хтось не може кинутися могили рідних. Стариків вмовити практично неможливо, вони змирилися, кажуть - будь-що буде. Але чому ж не рятують дітей?

Окрім обстрілів, виїзд блокує ще одна проблема – відсутність документів. У багатьох їх просто немає: у когось згоріли під час пожеж, у когось потонули після підриву Каховської ГЕС. Деякі свідомо знищили українські паспорти з міркувань безпеки, а російські відмовилися брати. У результаті люди опинилися у пастці.

- Зараз там російські паспорти вже й не видають, хоч на початку окупації їх нав'язували. Але наші й самі не хотіли їх брати. А якщо залишаєшся з українським паспортом, це величезний ризик. Не факт, що тебе взагалі випустять живим. Вбивства, фільтрація та повне беззаконня – це сьогоднішня реальність Олешок.

Так зараз виглядає місто. Фото: Олешки 24/7

На тему

Остання спроба доставки «гуманітарки» закінчилася трагедією

На початку червня 2026 року спроби доставити в Олешки продукти харчування та медикаменти були фактично припинені через мінну небезпеку. Останній випадок доставки 2 червня закінчився підривом транспорту на під'їзді до міста. На в'їзді до Олешок чотири автомобілі з «гуманітаркою» підірвалися на мінах. Один водій загинув на місці, троє інших зазнали поранень. Весь гуманітарний вантаж було знищено. Після цього регулярні цивільні перевезення до цього району припинилися. Через кілька днів, 9 червня, аналогічний випадок стався на околиці міста в районі Монастирського цвинтаря. Двоє місцевих жителів підірвалися на міні під час руху на велосипедах, одна людина загинула.

До речі

Три катастрофи Олешок

Щоб зрозуміти, чому Олешки перетворилися на глухий кут, потрібно подивитися на карту. Місто стало заручником свого географічного положення, коли одна за одною наклалися три катастрофи.

Перша сталася восени 2022 року, коли під час відступу окупантів на лівий берег підірваний Антонівський міст остаточно перестав функціонувати, розірвавши пряме транспортне сполучення між Херсоном та Олешками. До цього вони були єдиним організмом, пов'язаним з мостом. Місто впритул притулилося до лінії фронту, ставши крайньою, найнебезпечнішою точкою окупованих територій.

Влітку 2023 року сталася друга катастрофа - підри्व Каховської ГЕС. Лівий берег Дніпра набагато нижчий за правий, тому Олешки прийняли на себе основний удар «великої води». Місто затопило під самісінькі дахи, поховавши під мулом усю вцілілу інфраструктуру. З цього моменту нормальне життя тут зупинилося у принципі.

Фінальну точку поставило усунення лінії боїв. Олешки виявилися буквально затиснуті між передовими позиціями двох армій. Вся дорожня мережа навколо міста перетворилася на відкритий військовий полігон. Узбіччя щільно засіяли мінами, а небо взяли під контроль FPV-дрони, які б'ють по будь-якому об'єкту, що рухається. Три ці фактори - підірваний міст, «велика вода» і лінія фронту - зійшлися в одній точці, перетворивши колись передмістя Херсона на ізольований капкан, звідки немає виходу.

Новини по темі: Херсонська область Евакуація Війна України з Росією

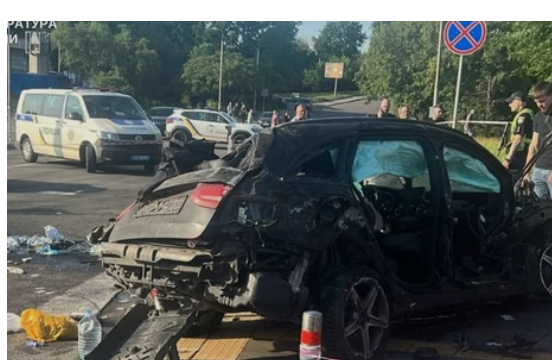
Підпишіться на нас в соц. мережах

Статті по темі

10 червня **Без бензину та цукру: туристи з Криму біжать, а місцеві змагаються продукти у магазинах**

9 червня **Підвищити штрафи, саджати довічно - що пропонують після смертельного ДТП у Києві**

30 травня **Віскі з отрутою і війна за Netflix: за що у Китаї розстріляли менеджера „Задачі трьох тіл“**